

Bruxelles, den 17.9.2020
COM(2020) 575 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN Til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank

Årlig strategi for bæredygtig vækst 2021

DA

DA

I. Indledning

Covid-19-panemien har kastet verden ud i en pludselig og dyb recession. Til trods for en stærk, koordineret og innovativ respons både på nationalt plan og på EU-plan, er der stadig mange usikkerhedsfaktorer, navnlig vedrørende krisens varighed, og hvilke konkrete konsekvenser den vil have for vores liv og økonomier. Vi må beskytte de europæiske borgere, deres sundhed og deres job, samtidig med at vi sikrer retfærdighed, modstandsdygtighed og makroøkonomisk stabilitet i hele Unionen. Pandemien har ramt alle medlemsstaterne, men der vil være stor forskel mellem regionerne på, hvor alvorlige konsekvenserne vil være, samt på genopretningens tempo og styrke.

Ifølge den økonomiske sommerprognose 2020 vil økonomien i euroområdet skrumpede med 8,7 % i 2020 for derefter at stige med 6,1 % i 2021, mens økonomien i EU ventes at skrumpede med 8,3 % i 2020 for at vokse med 5,8 % i 2021¹. Beskæftigelsen faldt også mere end nogensinde før i andet kvartal, dog langt mindre end bruttonationalproduktet som følge af den massive støtte, der blev indført i medlemsstaterne og i EU gennem SURE-instrumentet², og den hidtil usete fleksibilitet i anvendelsen af samhørighedsmidlerne inden for rammerne af investeringsinitiativet som reaktion på coronaviruset³. Udviklingen af pandemien og de restriktioner af den økonomiske aktivitet, der er indført for at inddæmme den, vil have afgørende betydning for de økonomiske udsigter. Genopretningen beror på politisk støtte såvel på nationalt plan som på EU-plan. I den forbindelse forventes udsigterne for væksten og beskæftigelsen at blive styrket af Det Europæiske Råds aftale om den næste flerårige finansielle ramme og Next Generation EU, som blev indgået den 21. juli 2020. Nu skal vi sørge for både på medlemsstatsniveau og på EU-niveau at få mest muligt ud af denne skelsættende aftale.

Unionens respons har været beslutsom. Europa-Parlamentet og Rådet er i færd med at forhandle om den næste flerårige finansielle ramme og det nye instrument Next Generation EU med henblik på hurtigt at afslutte arbejdet med alle retsakterne. Arbejdet skal være afsluttet inden den 1. januar 2021, så alle programmerne er operationelle i tide. Det er vigtigt at udnytte EU-budgettets finansielle slagkraft til fulde for at sikre en hurtig og stabil genopretning. Når Rådet har vedtaget afgørelsen om egne indtægter, er det vigtigt, at den godkendes af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser, før Kommissionen kan begynde at optage lån på markedet for at finansiere programmerne under Next Generation EU. Det er derfor helt afgørende, at denne afgørelse vedtages i tide, så Next Generation EU hurtigt kan sættes i værk.

Genopretnings- og resiliensfaciliteten vil være et af nøgleredskaberne til genopretning med et enestående finansielt støttebeløb på 672,5 mia. EUR, der ydes i form af lån og tilskud, som vil blive fordelt i de afgørende første år af genopretningen. Medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner vil skulle indeholde en beskrivelse af den nationale reform- og investeringsdagsorden, som er tilrettelagt i overensstemmelse med EU's politiske mål centreret om den grønne og den digitale omstilling. Faciliteten vil understøtte

¹ European Economic Forecast (sommer 2020), *European Economy – Institutional Paper*, 132 (juli).

² Rådets forordning (EU) 2020/672 om oprettelse af et europæisk instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) som følge af covid-19-udbruddet; 100 mia. EUR i finansiell bistand i form af lån til de medlemsstater, der anmoder herom.

³ Ændringer af forordningen om fælles bestemmelser — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 og (EU) 2020/558 af 23. april 2020.

medlemsstaternes bestræbelser på effektivt at styrke deres samfundsmæssige og økonomiske modstandsdygtighed og dermed deres økonomiers vækspotentiale og jobskabelse, hvilket vil understøtte EU's målsætninger.

Genopretnings- og resiliensfaciliteten er symbol på EU's faste overbevisning om, at disse udfordringer skal imødegås i fællesskab. Opretholdelsen af et velfungerende indre marked har været afgørende for at få sat gang i genopretningen, sikre fair konkurrence og undgå forstyrrelser af de grænseoverskridende værdikæder og den frie bevægelighed for arbejdstagere og varer. Det vil fremme opadgående konvergens mellem levestandarder og understøtte lige økonomiske vilkår. En effektiv gennemførelse af Next Generation EU vil kunne øge bruttonationalproduktet med 2 % i 2024 og skabe 2 millioner arbejdspladser, bl.a. ved at fremme den grønne og den digitale omstilling⁴. Med tiden anslås denne yderligere vækst at kunne gøre genopretnings- og resiliensfaciliteten selvfinansierende, idet den vil generere øget aktivitet og flere skatteindtægter til medlemsstaterne og EU.

Disse politiske foranstaltninger på EU-plan skal gennemføres hurtigst muligt. Selv om aftalen om genopretningspakken bidrager til at lægge en dæmper på usikkerheden, er det vigtigt at sikre positive resultater i de kommende år med henblik på at støtte genopretningen. Unionens umiddelbare prioritet er at arbejde sammen med medlemsstaterne om at tage afgørende skridt til at sammensætte de rette reform- og investeringsprioriteter i overensstemmelse med EU's mål og derefter sikre en effektiv gennemførelse heraf.

II. Den europæiske genopretnings- og resiliensfacilitet: opfyldelse af EU's mål om konkurrencedygtig bæredygtighed

Genopretnings- og resiliensfaciliteten er rodfæstet i EU's mål om at opnå konkurrencedygtig bæredygtighed og samhørighed ved hjælp af en ny vækststrategi, den europæiske grønne pagt. Omstillingen til en bæredygtig og inklusiv økonomisk model ved hjælp af større udbredelse og anvendelse af digitale og rene teknologier kan gøre Europa førende inden for omstilling. Genopretnings- og resiliensfaciliteten bør ikke indebære en afvigelse fra den oprindelige dagsorden fra før covid-19-pandemien. Derimod bør der arbejdes endnu mere intensivt på at løse de allerede eksisterende udfordringer, samtidig med at eventuelle nye tilbageslag på grund af krisen undgås. De fire dimensioner vedrørende miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet, som blev præsenteret i den årlige vækststrategi 2020, bør fortsat udgøre de ledende principper for medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner. Disse prioriteter er kernen i det europæiske semester og sikrer, at den nye vækstdagsorden skaber størst mulige fordele for menneskene og planeten.

Covid-19-krisen har tydeligt vist, at konkurrencedygtig bæredygtighed og modstandsdygtighed er to sider af samme mønt Modstandsdygtighed er evnen til ikke alene at kunne modstå og håndtere udfordringer, men også til at omstille sig på bæredygtig, retfærdig og demokratisk vis⁵. Mindre modstandsdygtige EU-lande og mindre modstandsdygtige brancher har haft langt vanskeligere ved at modstå og håndtere krisen. Hvis der ikke træffes de rette forholdsregler, vil det påvirke deres økonomi og sociale resultater i

⁴ COM(2020) 456 final.

⁵ Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet — Strategisk fremsynsrapport 2020 — Med kurs mod et mere modstandsdygtigt Europa.

de næste par år og årtier. Den svingende modstandsdygtighed i EU påvirker også den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed såvel som samhørigheden i euroområdet og effektiviteten af den fælles pengepolitik. Ved at yde storstilet finansiel bistand til offentlige investeringer og reformer og samtidig fremme samhørighed og konvergens vil genopretnings- og resiliensfaciliteten gøre medlemsstaternes økonomier og samfund mere modstandsdygtige og bedre forberedt til fremtiden. Der er også behov for at øge modstandsdygtigheden af visse vigtige forsyningskæder, navnlig i de brancher, der er mest udsat for eksterne chok.

Genopretnings- og resiliensfaciliteten vil hjælpe med at rette op på skaderne som følge af krisen og bane vejen for en bedre fremtid for de næste generationer. Den øgede gældsætning i dag er den måde, hvorpå vi kan løse udfordringerne for de kommende generationer. De massive investeringer, der er nødvendige for at sætte gang i økonomien, skal lette den byrde, de skal bære, og ikke gøre den tungere. Derfor skal genopretnings- og resiliensfaciliteten bane vej for og opbygge et mere bæredygtigt, modstandsdygtigt og retfærdigt Europa i overensstemmelse med FN's verdensmål.

En af vor tids største udfordringer er håndteringen af klima- og miljøkrisen, og det giver os en mulighed for at relancere vores økonomier på bæredygtig vis. Der er brug for en hurtig og vedholdende indsats fra alle aktører i samfundet for at bevare befolkningens sundhed, velstand og velvære såvel i Europa som i resten af verden. Den europæiske grønne pagt er vores politiske løfte og løsning på denne udfordring. Den udgør også Europas vækststrategi, som tager sigte på at omdanne EU til et retfærdigt og velstående samfund med en ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi. Den økonomiske reaktion på covid-19-krisen giver os en enestående mulighed for at fremme den grønne omstilling. Det vil kræve massive investeringer og afgørende reformer at overvinde krisen, og EU's genopretnings- og resiliensfacilitet vil yde omfattende støtte hertil. Opnåelsen af en grøn omstilling kræver reformer med henblik på at lede offentlige og private investeringer over i tiltag på klima- og miljøområdet samt indgående ændringer af vores forskellige politikker. Vores genopretningsinstrumenter skal således ikke alene rette op på de skader, som krisen har forårsaget på kort sigt, men også bringe økonomien tilbage på en kurs i retning af langsigtet bæredygtig vækst og beskæftigelse med henblik på at opnå klimaneutralitet i 2050 og afkoble økonomisk vækst fra ressourceforbrug. Det skaber en enestående mulighed for at modernisere vores traditionelle industrimodeller og i stedet investere i innovative grønne teknologier og en mere bæredygtig og digital infrastruktur, hvilket vil fremme omstillingen til et mere bæredygtigt, modstandsdygtigt og inkluderende Europa. Eftersom det private forbrug tegner sig for over halvdelen af EU's bruttonationalprodukt, vil fremme af mere bæredygtige forbrugsmønstre desuden spille en central rolle i en sådan omstilling.

Den digitale omstilling er et vigtigt element i styrkelsen af EU's og medlemsstaternes samfundsmæssige og økonomiske modstandsdygtighed, potentiale for bæredygtig vækst og jobskabelse. Covid-19-pandemien har sat gang i den digitale omstilling: Medlemsstaterne har truffet foranstaltninger til at styrke den digitale infrastruktur, sørget for onlineundervisning og støttet SMV'erne i deres digitaliseringsindsats. Krisen har dog også afsløret visse mangler og svaghedstegn. Der er fortsat væsentlige forskelle med hensyn til digitaliseringen af økonomier og samfund. De tilbageværende hindringer og den ulige adgang til infrastruktur er fortsat med til at sænke fremskridtene, og Europa er stadig yderst afhængig af andre områder, når det kommer til mange vigtige IT-kapaciteter eller -tjenester. Den eneste måde hvorpå vi kan sikre Europas produktivitetsvækst og konkurrenceevne og dermed bevare

vores teknologiske suverænitæt, som er et centralt aspekt ved Europas åbne strategiske autonomi, er ved at udnytte Europas videnskabelige og teknologiske ekspertise og udvikle en transformativ og fremsynet forsknings-, innovations- og formidlingsstrategi.

Covid-19-pandemien har fremhævet et bydende behov for at løse mangeårige problemstillinger, som har betydning for retfærdigheden i samfundet. Det omfatter de nationale sundhedssystemers og sociale beskyttelsesordningers modstandsdygtighed og beredskab samt lige adgang til sundhedsydelser, langtidspleje og børnepasningsordninger af høj kvalitet til en overkommelig pris, den demografiske udvikling, globaliseringen og den digitale og den grønne omstilling. De udfordringer, der skal løses, kan bl.a. være på områder som beskæftigelse, færdigheder, sundhed og uddannelse og navnlig dreje sig om at sætte ind mod den stigende ulighed og støtte dem, der er blevet hårdest ramt af krisen, såsom de yngre generationer, kvinder og udsatte grupper. Covid-19-pandemien har også afsløret et behov for at skabe et mere retfærdigt og bæredygtigt erhvervsklima og for at genoverveje arbejdsvilkårene i mange brancher. Den langvarige nedlukning har givet onlinetjenesterne og e-handelen et boost, og dette forventes at vare ved. Onlineverdenen domineres imidlertid i øjeblikket af få store aktører med en stigende markedsposition og et mobilt skattegrundlag, hvilket kan forhindre mange mindre europæiske virksomheder i at starte op og vokse i det indre marked. Der bør især ydes støtte til de brancher, der spiller en vigtig rolle i vores demokratier, såsom mediebranchen, hvortil der bør ydes støtte på en måde, der respekterer og fremmer mediefrihed og mediepluralisme. Der er også behov for at støtte de regioner, brancher og arbejdstagere, der rammes hårdest af den grønne omstilling, og for at afbøde de socioøkonomiske virkninger af omstillingen. Det er nødvendigt for at sikre lige og fair muligheder for mennesker og virksomheder.

Den Økonomiske og Monetære Union er siden den finansielle og økonomiske krise i 2008 meget bedre gearet til at modstå kriser, men der er ved at opstå nye udfordringer for den makroøkonomiske stabilitet. Covid-19-krisen adskiller sig væsentligt fra finanskrisen i 2008, idet den har direkte negative følger for den økonomiske aktivitet og negative konsekvenser for den makroøkonomiske stabilitet, som skal imødegås med hurtig og beslutsom handling. Eksisterende ubalancer risikerer at blive forværret, samtidig med at der opstår nye. Den umiddelbare prioritet er derfor at sikre en robust genopretning. Det vil kræve konstant overvågning og årvågenhed, og medlemsstaterne bør sætte ind mod ubalancer under opbygning gennem reformer, der øger den økonomiske og samfundsmæssige modstandsdygtighed. Genopretnings- og resiliensfaciliteten vil tilvejebringe de midler, der skal til for at hjælpe medlemsstaterne med at løse de økonomiske og samfundsmæssige udfordringer, de står over for. Medlemsstaterne bør fortsætte med at udnytte den finanspolitiske fleksibilitet på en fornuftig måde i 2021 til støtte for økonomien. De offentlige finanser vil spille en rolle med hensyn til at skabe incitamentet til holdbar og inklusiv vækst, sikre økonomisk stabilitet og evnen til at understøtte efterspørgslen og tilvejebringe støtte, når der er behov herfor. Covid-19-pandemien har lagt et betydeligt pres på den økonomiske aktivitet, hvilket har negative følger for den offentlige og den private gældsætning. Når den økonomiske situation er blevet bedre, vil det være tid til at føre en finanspolitik, der tager sigte på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt, og samtidig fremme investeringer, den dobbelte omstilling og social inklusion.

Konkurrencedygtig bæredygtighed kræver åbenhed og et stærkt indre marked. Hvis gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten skal blive en succes, kræver det

deltagelse fra private interessenter og investorer. De offentlige midler bør ikke erstatte eller fortrænge private investorer, men supplere private investeringer og lede dem derhen, hvor der er behov for dem, dvs. dér hvor systemiske fejl, markedssvigt eller tab som følge af covid-19-udbruddet og den efterfølgende økonomiske krise har gjort det umuligt for markedet at rejse sig på egen hånd, og dér hvor de bidrager til at opfylde de politiske mål. Det er nødvendigt at sikre lige vilkår i det indre marked for at fremme innovation og øge tempoet for genopretningen.

III. Vigtigste principper for genopretnings- og resiliensplanerne: prioritering i medlemsstaterne.

Det europæiske semester danner en veletableret ramme for samordning af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken, som kan hjælpe Unionen og medlemsstaterne med at håndtere udfordringerne i forbindelse med genopretningen og den dobbelte omstilling. Medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner bør effektivt tage hånd om de politiske udfordringer, der er beskrevet i de landespecifikke henstillinger vedtaget af Rådet. Det vil være i vores fælles interesse at imødekomme behovet for reformer og for investeringer på samme tid — de skal gå hånd i hånd for at få en gensidigt forstærkende virkning.

Genopretnings- og resiliensplanerne vil skulle afspejle de relevante landespecifikke udfordringer og EU's prioriteter. Det omfatter de landespecifikke henstillinger, der er rettet til medlemsstaterne i de seneste år og navnlig i forbindelse med 2019- og 2020-semesterforløbet. Når medlemsstaterne omsætter henstillingerne til konkrete reformer og investeringer, bør de fokusere på de udfordringer og prioriteter, der vil have længst varig effekt og styrke vækstpotentialet, jobskabelsen, sundhedssystemerne og den økonomiske og samfundsmæssige modstandsdygtighed såvel som den regionale samhørighed i den pågældende medlemsstat. Samtidig vil reformerne og investeringerne skulle overholde princippet om ikke at gøre skade ved så vidt muligt at tage udgangspunkt i EU-klassificeringsforordningen⁶.

Den grønne omstilling

Alle nationale genopretnings- og resiliensplaner skal have et solidt fokus på både reformer og investeringer, der understøtter den grønne omstilling. For at leve op til Det Europæiske Råds tilsagn om at nå et klimamainstreamingsmål på 30 % i både den flerårige finansielle ramme og Next Generation EU vil mindst 37 % af budgettet for hver genopretnings- og resiliensplan skulle være øremærket klimaet.

Europa er på vej mod klimaneutralitet i 2050 og forventes at øge sine ambitioner for nedbringelse af drivhusgasudledningerne i 2030 betydeligt. Hvis klimaambitionen om at nedbringe udledningerne med 55 % i 2030 i forhold til niveauet i 1990 skal opfyldes, skal medlemsstaterne fremlægge reformer og investeringer, som understøtter den grønne omstilling inden for energi, transport, dekarbonisering af industrien, den cirkulære økonomi,

⁶ Forordning (EU) 2020/852.

vandforvaltning og biodiversitet. Dette er også i overensstemmelse med de vigtigste investeringsområder, der er blevet udpeget i forbindelse med det europæiske semester. I forbindelse hermed bør medlemsstaterne tage udgangspunkt i deres nationale energi- og klimaplaner, hvori de har fastlagt deres nationale bidrag til de fælles klima- og energimål for EU og redegør for, hvilke reformer og investeringer de agter at gennemføre mellem 2021 og 2030 for at nå dem. I oktober i år vil Kommissionen fremlægge en individuel vurdering af hver medlemsstats nationale energi- og klimaplan, som vil udgøre vigtig vejledning til medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af deres genopretnings- og resiliensplaner.

Medlemsstaterne bør fremskynde nedbringelsen af udledninger ved hurtigt at begynde at anvende vedvarende energi og brint og træffe yderligere foranstaltninger for at øge energieffektiviteten i bygninger. Medlemsstaterne bør i deres genopretnings- og resiliensplaner fokusere på de mest modne og innovative projekter for at fremskynde anvendelsen af vedvarende energi. Bygningsrenovering vil spille en afgørende rolle i forbindelse med den økonomiske genopretning, idet det vil skabe arbejdspladser i bygge- og anlægsbranchen, besparelser på energiregningen, sundere levevilkår og mindre energifattigdom. Kommissionen vil støtte forskellige tiltag til at øge bygningsrenoveringen med henblik på som minimum at fordoble den årlige renoveringsprocent for den eksisterende bygningsmasse, navnlig gennem renoveringsbølgeinitiativet. Sådanne investeringer bør ledsages af nødvendige reguleringsmæssige reformer for at muliggøre investeringerne og gøre dem bæredygtige.

Investering i bæredygtig mobilitet kan også yde et stærkt bidrag til genopretningen. Transportmæssige foranstaltninger kan medføre betydelige reduktioner af drivhusgasudledningerne og forbedringer af luftkvaliteten, samtidig med at de skaber produktivitetsvækst. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale genopretnings- og resiliensplaner overveje foranstaltninger såsom investeringer i offentlig transport og infrastruktur, der understøtter omstillingen til mere bæredygtig og intelligent mobilitet, herunder flydende og effektive europæiske multimodale transportnet og opgradering af transeuropæiske transportnet for passagerer og godsfragt. Reforme og investeringer med sigte på at øge efterspørgslen efter nul- og lavemissionskøretøjer og fremme etableringen af infrastruktur til opladning og optankning er også vigtige for at nå dette mål. Dette bør suppleres med investeringer i kulstoffattige energiteknologier og værdikæder, herunder brint eller batterier, og bæredygtig energiinfrastruktur. En anden vigtig ledsageforanstaltning vil være at reformere de miljømæssige incitament i forbindelse med beskattningen af køretøjer og brændstoffer. Kommissionens strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet, som vil blive vedtaget inden udgangen af 2020, vil afdække yderligere muligheder i transportsektoren.

Medlemsstaterne bør også træffe foranstaltninger til at fremme en mere cirkulær økonomi, forbedre miljøinfrastrukturen og beskytte og genoprette biodiversiteten. En cirkulær økonomi skaber lokale, bæredygtige arbejdspladser gennem affaldsforebyggelse og genbrug, reparation, genfremstilling og genanvendelse. Den styrker EU's modstandsdygtighed og åbne strategiske autonomi, idet der udvikles innovative forretningsmodeller, som drives af

digitale teknologier til at forbedre den effektive anvendelse af ressourcer og sekundære råstoffer. Forbedringer af miljøinfrastrukturen, navnlig til affaldshåndtering og vandforvaltning og nedbringelse af forureningen, vil beskytte borgernes sundhed og velvære mod miljørelaterede risici og virkninger. Det er vigtigt at beskytte og genoprette biodiversiteten og naturlige økosystemer og sikre bæredygtige fødevarer-systemer for at styrke kulstofdrænet, øge modstandsdygtigheden og forebygge fremkomsten og spredningen af fremtidige udbrud. Det vil også skabe nye økonomiske muligheder i landdistrikterne gennem en mere bæredygtig arealanvendelse.

Endelig skal medlemsstaterne tage hensyn til behovet for at sikre en lige og socialt retfærdig omstilling på alle grønne politikområder. Det betyder navnlig, at de nationale genopretnings- og resiliensplaner bør udvikles i fuld overensstemmelse med de foreslåede territoriale planer for retfærdig omstilling under mekanismen for retfærdig omstilling.

Den digitale omstilling og produktivitet

Medlemsstaterne bør i deres genopretnings- og resiliensplaner sikre et højt ambitionsniveau for den digitale omstilling. Genopretnings- og resiliensfaciliteten giver en enestående mulighed for at fremme den digitale omstilling i alle økonomiske og sociale sektorer, herunder offentlige tjenester. For at sikre en effektiv gennemførelse foreslår Kommissionen, at mindst 20 % af budgettet for hver genopretnings- og resiliensplan skal være øremærket digitale aspekter.

Medlemsstaterne bør fokusere på reformer og investeringer, der øger konnektiviteten. Det omfatter f.eks. fremme og facilitering af en udbredt udrulning af net med meget høj kapacitet, herunder 5G og gigabitkonnektivitet i husstande i by- og landområderne samt store transportkorridorer, i overensstemmelse med EU's 2025-mål for 5G og gigabitkonnektivitet. Sådanne investeringer spiller en vigtig rolle med hensyn til at bygge bro over den digitale kløft, men de må ikke fortrænge private investeringer i de tilfælde, hvor der ikke er noget markedssvigt. Som understreget i Next Generation EU vil en hurtig udrulning af net med meget høj kapacitet, herunder 5G- og fibernet, have positive afsmittende virkninger på hele samfundet. Disse omfatter f.eks. passende båndbredde og dækning for de brancher, der er afgørende for genopretningen og modstandsdygtigheden, såsom landbruget, transportsektoren, sundhedssektoren og uddannelsessektoren. Det vil også hjælpe med at styrke Europas åbne strategiske autonomi, samtidig med at vi høster fordelene ved en åben økonomi, idet der ydes støtte til etableringen af infrastruktur, som vil være nødvendig for fremtidige applikationer og processer.

Udviklingen af IT-færdigheder på alle niveauer er en forudsætning for at sikre, at alle europæere kan deltage i samfundet og få gavn af den digitale omstilling. Det vil kræve reformer inden for de grundlæggende og videregående uddannelser, erhvervelse af færdigheder og livslang læring for at støtte arbejdsmarkedet i omstillingen og for at udvikle og udbrede centrale IT-teknologier samt forme Europas digitale fremtid. Lige adgang til digital infrastruktur, IT-udstyr og erhvervelse af IT-færdigheder bør støttes, for at undgå at der opstår en digital kløft. Omstillingen af den offentlige forvaltning, herunder digitaliseringen af retssystemerne, ved at anvende nye generationer af IT-værktøjer vil forbedre de administrative processer og lette onlinekommunikationen med borgere og

virksomheder. Tempoet for digitaliseringen af virksomhederne bør øges ved hjælp af en bæredygtig anvendelse af IT-løsninger og en cyberrobust digital omstilling i alle sektorer. Udviklingen af IT-løsninger vil spille en vigtig rolle i forbindelse med den grønne omstilling.

Genopretnings- og resiliensplanerne bør også fokusere på opbygning og udnyttelse af banebrydende digitale kapaciteter. Reforme og investeringer til fremme af kunstig intelligens, højtydende databehandling, cybersikkerhed, kvanteteknologier og -infrastrukturer, sikker konnektivitet, mikroelektronik og elektroniske komponenter, cloudinfrastruktur og -tjenester, rumtjenester eller blockchain giver en enestående mulighed for at øge produktiviteten på lang sigt og kan gøre Europa førende inden for disse globalt konkurrenceprægede sektorer. Med henblik på at øge EU's åbne strategiske autonomi kan genopretnings- og resiliensfaciliteten hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre investeringer og reformer i disse vigtige sektorer af deres økonomier.

Retfærdighed

Genopretningen og omstillingen skal være retfærdige for alle europæerne, så vi kan forhindre stigende ulighed og sikre støtte fra alle parter i samfundet, og de skal bidrage til den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed. Genopretnings- og resiliensfaciliteten vil hjælpe medlemsstaterne med at imødegå de strukturelle udfordringer, der allerede blev identificeret for adskillige år siden som led i det europæiske semester, og som blot er blevet forværret med covid-19-krisen. Arbejdsfordelingsordninger har hjulpet med at begrænse krisens følger for beskæftigelsen, men arbejdsvilkårene er blevet ringere, og ledigheden ventes at stige kraftigt i adskillige brancher og i mange dele af Europa. Det er især vigtigt at se på de unges situation. Alt bør sættes ind for at forhindre, at ledigheden og den sociale udstødelse bider sig fast, og for at fremme tilpasningen af arbejdsmarkedet i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling. Det vil også være vigtigt at fremme konvergens mellem regionerne og øge deres modstandsdygtighed, navnlig for at mindske territoriale skævheder.

Medlemsstaterne bør med udgangspunkt i den europæiske søjle for sociale rettigheder vedtage foranstaltninger til at sikre lige muligheder, inkluderende uddannelse, retfærdige arbejdsvilkår og tilstrækkelig social beskyttelse. Den demografiske udvikling og den grønne og den digitale omstilling gør det nødvendigt at tænke i nye baner, når det kommer til de sociale beskyttelsessystemer og arbejdsmarkedet. Foruden de unge har krisen også haft uforholdsmæssigt større konsekvenser for kvinder og ugunstigt stillede grupper såsom ufaglærte, personer med handicap og personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund. Det kræver en betydelig indsats at lette deres adgang til arbejdsmarkedet, f.eks. ved at sætte ind mod segmenteringen på arbejdsmarkedet i mange medlemsstater, styrke de aktive arbejdsmarkedspolitikker eller sikre mere inkluderende uddannelsessystemer. I den forbindelse er det særlig vigtigt at sikre ugunstigt stillede grupper lige adgang til uddannelse af høj kvalitet for at opveje for det forhold, at den socioøkonomiske baggrund i dag er den vigtigste bestemmende faktor for børns og unges uddannelsesmæssige resultater.

Forskellige former for ulighed hæmmer væksten og den sociale samhørighed. Lige adgang til uddannelse og kvalitetssundhedsydelser og styrkelse af langtidsplejen vil få stadig større betydning, også fordi den fulde virkning af covid-19-krisen vil kunne mærkes i mange år fremover. Levering af sundhedsydelser af høj kvalitet, som hænger budgetmæssigt

sammen, og som befolkningen har råd og adgang til, bidrager til et sundt og modstandsdygtigt samfund og til at sikre en produktiv arbejdsstyrke. Der skal også gøres noget ved de fortsat meget store forskelle mellem mænd og kvinder, når det kommer til beskæftigelse og løn. I den forbindelse er det vigtigt at sikre passende støtte til effektive politikker for balance mellem arbejdsliv og privatliv, adgang til børnepasning af høj kvalitet, indkomststøtteordninger, reformer af skatte- og socialsikringssystemerne til støtte for skabelsen af kvalitetsjobs samt at mindske disincitamenterne til at arbejde. Reforme af det sociale beskyttelsessystem kan nedbringe sådanne uligheder, ligesom reformer af skattesystemet kan det, f.eks. ved at flytte skattetrykket fra arbejde til andre mindre forvridende afgifter.

Makroøkonomisk stabilitet

Medlemsstaterne bør fortsat yde målrettet og midlertidig finanspolitisk støtte i 2021, idet den generelle undtagelsesklausul er aktiveret, samtidig med at de værner om den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. De bør gradvist bevæge sig væk fra en forebyggende krisereaktion og i stedet træffe foranstaltninger for at lette omfordelingen af ressourcer og understøtte genopretningen. Så snart den økonomiske situation tillader det, bør finanspolitikken tage sigte på at genoprette en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og sikre en holdbar gæld, samtidig med at investeringerne øges. Det vil være vigtigt med tiden at genopbygge de finanspolitiske stødpuder, så medlemsstaterne er forberedt til fremtidige kriser. Aktiveringen af den generelle undtagelsesklausul suspenderer ikke procedurerne under stabilitets- og vækstpagten.

Det vil være vigtigt at øge kvaliteten af de offentlige finanser for at øge vækstpotentialet og støtte den økonomiske omstilling. I lyset af de budgetpakker af et hidtil uset omfang, der er blevet vedtaget i medlemsstaterne, og den offentlige sektors stigende vægt i økonomien er det yderst vigtigt at sikre en effektiv og produktiv offentlig forvaltning. På længere sigt vil de medlemsstater, der formår at forvalte deres offentlige finanser på forsvarlig vis, komme hurtigere på fode efter krisen. De offentlige udgifter vil skulle understøtte den grønne og den digitale omstilling, bl.a. gennem grønne og digitale offentlige indkøb samt grøn budgettering. Derudover vil CO₂-prissætning og miljøbeskatning være vigtige miljømæssige og finanspolitiske redskaber i gennemførelsen af den grønne omstilling. For at få mest muligt ud af de offentlige midler, der mobiliseres til genopretningen, vil det være vigtigt at de private investeringer øges, bl.a. ved at videreudvikle kapitalmarkedunionen, lokale kapitalmarkeder og bæredygtig finansiering.

Der er behov for passende foranstaltninger til at sikre en forsvarlig udvikling af den private gæld. Covid-19-krisen har sat sine spor på beskæftigelsen og virksomhedernes rentabilitet. Den private gæld stiger, og udsigterne til en rettidig tilbagebetaling af den udestående gæld forringes. På baggrund heraf vil det være vigtigt at skabe de rette betingelser for at sikre hurtige og effektive hjælpeforanstaltninger, bl.a. med hensyn til konkursreglerne, og samtidig sørge for, at der fortsat kan ydes lån til husholdninger og virksomheder i overensstemmelse med den bedste praksis, der er aftalt med finanssektoren, forbrugerne og virksomhederne.

IV. Fremme af reformer og investeringer til støtte for en robust genopretning: Europæiske flagskibsinitiativer

Planerne vil afspejle den specifikke situation i de enkelte medlemsstater, men der er også nogle fælles udfordringer, som kræver koordinerede investeringer og reformer. Genopretnings- og resiliensfaciliteten giver mulighed for at søsætte europæiske flagskibsinitiativer, som vil medføre konkrete fordele for økonomien og borgerne i hele EU. Disse flagskibsinitiativer bør vedrøre spørgsmål, der er relevante for alle medlemsstaterne, kræver betydelige investeringer, skaber arbejdspladser og vækst og er nødvendige for den dobbelte omstilling. Kommissionen opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at medtage investeringer og reformer inden for nedenstående områder i deres genopretnings- og resiliensplaner. Hvis medlemsstaterne forfølger disse flagskibsinitiativer, vil den europæiske genopretning blive en succes. Det vil gøre Europa til et digitalt og grønnere kontinent og øge samhørigheden mellem medlemsstaterne.

1. **Opstart** — Fremtidssikrede rene teknologier bør tages hurtigt i brug, mens udviklingen og anvendelsen af vedvarende energi bør fremskyndes og integreres gennem moderniserede net og øget interkonnektivitet. Dette flagskibsinitiativ vil danne grundlaget for pionermarkeder for brint i Europa og dertilhørende infrastruktur. Det tager sigte på at støtte etableringen og sektorintegrationen af knap 40 % af den nødvendige 500 GW elproduktion fra vedvarende energikilder i 2030, opførelsen af 6 GW elektrolysekapacitet samt produktionen og transporten af 1 million ton vedvarende brint i EU i 2025.
2. **Renovering** — Forbedringen af offentlige og private bygningers energi- og ressourceeffektivitet vil i væsentlig grad bidrage til opfyldelsen af EU's klimamål, skabe mange flere lokale arbejdspladser i medlemsstaterne og fremme den digitale udvikling gennem intelligente hjem og intelligent måling. Dette vil bidrage til, at renoveringsprocenten fordobles frem mod 2025, og fremme gennemgribende renovering.
3. **Opladning og optankning** — Fremme af fremtidssikrede rene teknologier med henblik på at fremskynde anvendelsen af bæredygtig, tilgængelig og intelligent transport, etablere opladnings- og tankstationer og udvide den offentlige transport vil gøre de europæiske byer og regioner renere, fremskynde den industrielle omstilling og bidrage til opfyldelsen af klimamålene under Parisaftalen. Dette flagskibsinitiativ vil tage sigte på opførelsen inden 2025 af én ud af de tre millioner ladestationer, der vil være behov for i 2030, og halvdelen af de 1 000 brintstationer, der vil være behov for.
4. **Konnektivitet** — Borgerne og virksomhederne i Europa bør have adgang til hurtige bredbåndstjenester. I dag har kun 44 % af husstandene adgang til net med meget høj kapacitet, som kan levere mindst gigabitkonnektivitet, og dækningen er betydeligt lavere i landområderne. En hurtig udrulning af bredbåndstjenester til alle regioner og husstande, herunder fiber- og 5G-net, og udviklingen af kvantekrypteret kommunikation vil være afgørende for at sikre bredest mulig territorial dækning i de

områder, der ikke betjenes af markedet, samtidig med at EU's åbne strategiske autonomi bevares. Hvor byområderne og de større landtransportveje forventes hurtigere at blive dækket ved hjælp af privat finansiering, bør genopretnings- og resiliensfaciliteten sikre bredest mulig fuld 5G-dækning i alle områder i 2025.

5. **Modernisering** — EU-ID og de vigtigste digitale offentlige tjenester bør moderniseres og være tilgængelige for alle. Sikker og EU-dækkende elektronisk identifikation og autentifikation over for offentlige myndigheder og private aktører og adgang til deres tjenester vil give borgerne kontrol over deres onlineidentitet og -data og adgang til online digitale tjenester. Digitaliseringen af den offentlige forvaltning og de offentlige tjenester, herunder af rets- og sundhedssystemerne, vil øge effektiviteten heraf. Medlemsstaterne bør sikre, at der i 2025 kan udstedes en europæisk digital identitet (e-ID), og de offentlige myndigheder bør kunne tilbyde interoperable, personaliserede og brugervenlige digitale offentlige tjenester.
6. **Opskalering** — EU's digitale omstilling beror på en forøgelse af den europæiske industris datacloudkapacitet og evnen til at udvikle de stærkeste, mest banebrydende og mest bæredygtige processorer. Flagskibsinitiativet vil tage sigte på at fordoble produktionen af halvledere i Europa i 2025 med henblik på at producere 10 gange mere energieffektive processorer. Det vil f.eks. give mulighed for en hurtig ibrugtagning af netforbundne biler og for at fordoble antallet af EU-virksomheder, der benytter avancerede clouddtjenester og big data (fra 16 % i dag).
7. **Omskoling og opkvalificering** — Det er vigtigt at investere massivt i omskoling og opkvalificering for at støtte den grønne og den digitale omstilling, øge innovation og styrke vækstpotentialet, støtte økonomisk og samfundsmæssig modstandsdygtighed og sikre kvalitetsbeskæftigelse og social inklusion. Investeringerne og reformerne bør fokusere på digitale færdigheder og uddannelse blandt alle aldersgrupper. I 2019 havde 42 % af europæerne stadig ikke som minimum grundlæggende færdigheder inden for IT. I 2025 bør andelen af europæere i alderen 16 til 74 med grundlæggende IT-færdigheder stige til 70 %. Uddannelsessystemerne skal tilpasses yderligere til udfordringerne i det 21. århundrede. Medlemsstaterne bør sørge for væsentligt at øge elevernes IT-kompetencer for at nedbringe andelen af 13-14-årige elever med ringe computer- og IT-færdigheder til under 15 %. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ugunstigt stillede grupper, kvinder og navnlig unge, der træder ind på arbejdsmarkedet, ved at sikre muligheder for kvalitetsbeskæftigelse, og de bør støtte et passende udbud af praktikpladser og styrke de erhvervsrettede uddannelser. I 2025 bør mindst fire ud af fem nyuddannede med en erhvervsuddannelse være beskæftiget, og tre ud af fem bør kunne modtage uddannelse på arbejdspladsen.

Det er vigtigt at skabe de rette betingelser for en hurtig gennemførelse af investeringsprojekter for hurtigt at kunne udnytte genopretningsstøtten. Hovedprioriteten for en hurtig gennemførelse af investeringer er at identificere flaskehalse og underliggende årsager hertil i såvel medlemsstaterne som på EU-niveau. De forhold, der kan

stå til hinder for investeringsprojekter, tager mange former. Det kan være administrative byrder i forbindelse med virksomhedsopstart, mangel på kvalificeret arbejdskraft, høj eller kompleks beskatning, skatteunddragelse, restriktiv sektorspecifik lovgivning eller langvarige retslige procedurer. En vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten kræver, at disse hindringer for investeringer håndteres effektivt, og at rammerne for erhvervslivet forbedres. Dette understreger igen betydningen af at understøtte investeringspolitikkerne med komplementære strukturreformer.

Medlemsstaterne bør fokusere på de investeringer, der er til gavn for det indre marked. Grænseoverskridende projekter og projekter, der involverer adskillige lande, er afgørende for visse former for investeringer, som vil skabe konkrete fordele for det indre marked, f.eks. investeringer i sammenkoblinger af energinet eller transportnet eller i fremsynede digitale og grønne projekter. Kommissionen vil spille en aktiv rolle for at sikre, at projekter, der involverer adskillige lande, er åbne for alle interesserede medlemsstater med henblik på at maksimere deres potentiale til at integrere værdikæder, øge de industrielle økosystemers modstandsdygtighed og videreudvikle det indre marked, i overensstemmelse med facilitetens målsætning om økonomisk, social og territorial samhørighed. Projekter, der involverer adskillige lande, og grænseoverskridende projekter, navnlig projekter, der involverer andre EU-programmer, vil have fordel af en effektiv koordinering, som Kommissionen er rede til at bistå med. Mange af disse projekter vil også øge den europæiske økonomis strategiske autonomi.

Medlemsstaterne skal blive bedre til at udnytte EU-midlerne på nationalt plan. I den forbindelse bør de fokusere på de landespecifikke henstillinger, der er vigtige for at lette gennemførelsen af reformer og relevante investeringer. Respekten for retsstatsprincippet og princippet om god regeringsførelse, effektive institutioner, uafhængige og effektive retssystemer, velfungerende offentlige forvaltninger, robuste regler til forebyggelse af korruption, hvidvask og svig, effektive offentlige udbudsprocedurer, velfungerende konkursregler og et effektivt skattesystem er vigtige faktorer for medlemsstaternes erhvervsklima. Alle disse aspekter kan påvirke investeringsbeslutninger og have betydning for, hvor hurtigt en given aktør kan indlede investeringsprojekter. Arbejdet på EU-plan om de retlige og proceduremæssige aspekter bør også optrappes med henblik på at supplere medlemsstaternes indsats, navnlig for at beskytte Unionens finansielle interesser. Kommissionen vil udarbejde yderligere vejledning om de vigtigste foranstaltninger, der kan træffes for at sikre en hurtig gennemførelse af investeringer, og den vil bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af deres genopretnings- og resiliensplaner ved hjælp af instrumentet for teknisk støtte.

De midler, som medlemsstaterne vil modtage under genopretnings- og resiliensfaciliteten, vil være i tillæg til den finansiering, de normalt modtager under EU's samhørighedspolitik eller fra andre EU-kilder. For at sikre sammenhæng og synergieffekter vil medlemsstaterne kunne kombinere finansiering fra forskellige instrumenter, forudsat at der ikke sker dobbeltfinansiering, og at medlemsstaterne angiver de forskellige finansieringsbidrag i deres genopretnings- og resiliensplaner. Det er vigtigt, at medlemsstaterne indfører robuste koordineringsmekanismer for både planlægnings- og gennemførelsesfasen, og at de sørger for at føre en bred dialog med interessenter og regionale partnere samt med erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter. Genopretnings- og resiliensfaciliteten kan også bruges til at fremme private investeringer, f.eks. sammen med

InvestEU eller missioner og partnerskaber under Horisont Europa. Genopretnings- og resiliensfaciliteten vil navnlig være til gavn for større projekter, der forvaltes nationalt. Eftersom medlemsstaterne har helt frem til 2023 til at afsætte midlerne under genopretnings- og resiliensfaciliteten, kan de fokusere på de projekter, der befinder sig på et forholdsmæssigt avanceret forberedelsesstadiet.

V. Alle dele af det europæiske semester bør samles om ét omdrejningspunkt — reformer og investeringer

Det europæiske semester og den nye genopretnings- og resiliensfacilitet er uløseligt forbundet med hinanden. Genopretnings- og resiliensplanerne vil blive vurderet i forhold til de landespecifikke henstillinger. Eftersom fristerne inden for det europæiske semester og genopretnings- og resiliensfaciliteten overlapper hinanden, vil det være nødvendigt midlertidigt at tilpasse det europæiske semester til lanceringen af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Genopretnings- og resiliensplanerne vil blive det vigtigste referencedokument for medlemsstaternes fremadrettede politiske initiativer. I betragtning af komplementariteten med det europæiske semester og for at strømline indholdet og antallet af dokumenter opfordres medlemsstaterne til at fremlægge deres nationale reformprogrammer og genopretnings- og resiliensplaner i ét samlet dokument. Dette dokument skal indeholde en oversigt over de reformer og investeringer, som den pågældende medlemsstat vil gennemføre i de kommende år, i overensstemmelse med genopretnings- og resiliensfacilitetens målsætninger. Hvad angår de medlemsstater, som forelægger deres genopretnings- og resiliensplaner i 2021, vil Kommissionen lade forslagene til Rådets gennemførelsesretsakter ledsage af analysedokumenter, der indeholder en vurdering af indholdet af genopretnings- og resiliensplanerne. Disse dokumenter vil erstattes af landerapporterne under det europæiske semester i 2021. Pakken med forslag til gennemførelsesretsakter og landevurderingerne med det ændrede fokus vil blive offentliggjort ad flere omgange, afhængigt af hvornår de enkelte genopretnings- og resiliensplaner forelægges, og hvornår Kommissionen afslutter sin vurdering heraf.

Eftersom genopretnings- og resiliensplanernes politiske udsyn er meget omfattende og fremadskuende, vil der ikke være behov for, at Kommissionen foreslår landespecifikke henstillinger i 2021 vedrørende de medlemsstater, der har fremlagt sådanne planer. Kommissionen vil imidlertid foreslå henstillinger vedrørende medlemsstaternes budgetsituation i 2021 som foreskrevet i stabilitets- og vækstpacten. Reformgennemførelsen vil fortsat blive overvåget med udgangspunkt i de landespecifikke henstillinger fra de foregående år.

Det alvorlige økonomiske tilbageslag som følge af covid-19-krisen vil skabe risiko for nye makroøkonomiske ubalancer, navnlig på grund af den stigende gældsætning i virksomheder og husholdninger, hvilket på sin side kan få konsekvenser for finanssektoren. Overvågningen inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer i det kommende semesterforløb vil derfor skulle fokusere på disse hastigt stigende risici. Det vil være et af de vigtigste fokusområder for rapporten om varslingsmekanismen i november 2020. Foruden vurderingen af de stabilitets- og konvergensprogrammer, som medlemsstaterne skal forelægge inden udgangen af april 2021,

vil Kommissionen også foretage dybdegående undersøgelser, hvori der gøres status over ubalancerne i de udvalgte medlemsstater.

Der foretages i øjeblikket overvågning af den økonomiske, finanspolitiske og finansielle situation i Cypern, Irland, Spanien og Portugal som led i afslutningen af et program for finansiel bistand med henblik på at afdække eventuelle risici for deres tilbagebetalingsevne. Det indebærer rapportering hver sjette måned⁷. Grækenland har været genstand for skærpet overvågning siden afslutningen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram i august 2018. Med oprettelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten vil det være vigtigt at sikre sammenhæng mellem de forskellige instrumenter, lette indberetningsbyrden og undgå unødvendige overlap, samtidig med at det sikres, at de forskellige retlige og institutionelle krav overholdes. Kommissionen vil så vidt muligt ensrette den indberetning, der foretages inden for rammerne af overvågningen efter programgennemførelsen og den skærpede overvågning, med den strømlinede tidsplan for det europæiske semester. Fra og med efteråret 2020 vil Kommissionen offentliggøre de halvårslige rapporter om overvågning efter programgennemførelsen og to af de kvartalsvise rapporter om Grækenland som led i de bredere pakker om økonomisk og finanspolitisk overvågning i november og maj.

VI. Konklusion

Det er yderst vigtigt, at medlemsstaterne så hurtigt som muligt indleder en bred politisk dialog med arbejdsmarkedets parter og alle andre relevante interessenter med henblik på at udarbejde deres genopretnings- og resiliensplaner. Nationalt ejerskab er en vigtig forudsætning for at muliggøre en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten og sikre varige resultater på nationalt plan samt troværdighed på europæisk plan. Kommissionen er parat til i tæt samarbejde med de ansvarlige nationale myndigheder og relevante interessenter at bistå med høringer og andre opsøgende tiltag på alle niveauer samt med teknisk bistand, hvor det er relevant. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med dens tjenestegrene med henblik på at drøfte planerne på et tidligt stadie. For at sikre sammenhæng mellem medlemsstaternes planer vil medlemsstaterne modtage vejledning fra Kommissionens tjenestegrene om, hvordan de bedst opstiller deres genopretnings- og resiliensplaner. Kommissionen vil sideløbende hermed udveksle synspunkter med Europa-Parlamentet om status for genopretningen som led i den regelmæssige økonomiske dialog.

Den konkrete iværksættelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten er et fælles projekt, som består af mange parallelle trin. Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til hurtigt at nå til enighed om retsakten, så faciliteten kan blive operationel den 1. januar 2021.

⁷ Forordning (EU) nr. 472/2013